FUGA LUI MOISE & ÎNTOARCEREA ÎN EGIPT

ZEII PĂGÂNI AI EGIPTULUI

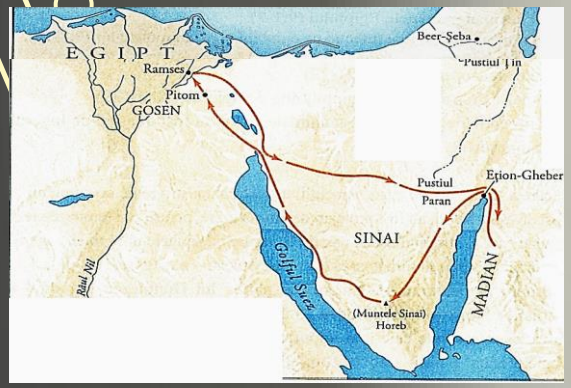

În Egiptul antic religia era caracterizată de un politeism complex, deoarece oamenii venerau o largă paletă de zeități locale și zei ai naturii. Mulți dintre zei erau asociați cu fertilitatea și agricultura; protejarea fiecărui domeniu al vieții îi era desemnată unei divinități.

Cele zece urgii au fost provocări directe adresate cultelor zeităților Egiptului, despre care se credea că protejează viața și teritoriul Egiptului. Astfel, supremația lui Iahve, Dumnezeul lui Israel, a fost clar demonstrată.

IEȘIREA DIN EGIPT

Nu se știe cu siguranță ce traseu a urmat poporul Israel spre muntele Sinai, după ce a ieșit din Egipt. După cum arată harta, erudiții au propus atât un traseu nordic, cât și unul sudic, cel prin sud fiind cel mai probabil. A fost nevoie de aproape două luni până să ajungă la Sinai, unde israeliții au campat timp de aproximativ 10 luni, perioadă în care a avut loc revelarea divină.

CELE ZECE URGII CARE S-AU ABĂTUT ASUPRA EGIPTULUI

Faraon, conducătorul Egiptului, a refuzat să îi elibereze pe israeliți din sclavie. De aceea, Dumnezeu a trimis zece plăgi asupra egiptenilor pentru pentru a-Și arăta puterea și superioritatea față de zeitățile Egiptului, într-o perioadă de aproximativ nouă luni, astfel:

1. Apa râului Nil s-a transformat în sânge (7: 14-25).
2. Broaștele au împânzit țara (8: 1-15).
3. Oamenii și animalele s-au umplut de păduchi (8: 16-19).
4. Roiuri de muște au acoperit pământul (8:20-32).
5. Boala a decimat animalele Egiptului (9:1-7).
6. Bube și răni supurante i-au infectat pe egipteni și pe animalele lor (9:8-12).
7. Grindina le-a distrus recolta și vegetația (9: 13-35).
8. Lăcustele au acoperit țara (10:21-29).
9. Un întuneric gros a acoperit Egiptul timp de trei zile (10:21-29).
10. Întâii născuți ai egiptenilor și ai animalelor lor au fost omorâți de Îngerul lui Dumnezeu (11:1-12:30).

În timpul fiecăreia dintre aceste urgii, israeliții au fost păziți, în vreme ce egiptenii și bunurile lor au fost distruși. Evreii au fost protejați de ultima urgie, pentru că Dumnezeu le-a cerut să-și însemneze casele, stropind ușorii ușii cu sângele unui miel. Îngerul morții „a trecut pe lângă" casele evreilor. Atunci, faraonul le-a permis lui Moise și israeliților să părăsească Egiptul. Această eliberare a devenit unul dintre evenimentele cele mai importante din istoria lui Israel. Paștile se sărbătorește și astăzi, annual, pentru a comemora eliberarea Israelului din sclavie, prin puterea lui Dumnezeu.

REVELAȚIA DE PE MUNTELE SINAI

Legământul mozaic

Pe muntele Sinai, Moise a primit din partea lui Dumnezeu legile morale, civile și ceremoniale, și macheta conform căreia trebuia construit *Cortul închinării* care avea să fie instalat în pustiu. După ce poporul este judecat de către Dumnezeu din pricina închinării la vițelul de aur, este ridicat și consacrat *Cortul închinării*, un locaș al frumuseții, într-un pământ sterp, care are menirea să arate mare parte din persoana lui Dumnezeu și din modul de răscumpărare. *Legământul mozaic* de pe muntele Sinai a fost dăruit poporului Israel, pentru ca cei ce cred promisiunile făcute de Dumnezeu lui Avraam să știe cum trebuie să se comporte.

Întregul *legământ mozaic* guverna trei domenii ale vieții lor:

(1) poruncile vizau viețile personale, în mod special felul în care se relaționau la Dumnezeu (20: 1-26);

(2) judecățile vizau aspectul social al vieții, în mod special felul în care se relaționau unii la alții (21:1-24: 11); și

(3) orânduirile vizau viața religioasă, pentru ca poporul să cunoască felul în care trebuia să se apropie de Dumnezeu în termenii pe care i-a stabilit El (24:12-31:18).

Legământul mozaic nici nu a înlocuit, nici nu a dat la o parte *legământul avraamic*. Mai degrabă, el a fost o adăugire la *legământul avraamic*, pentru ca poporul Israel să știe cum să-și trăiască viața până la venirea lui Isus Cristos, Mesia, care avea să aducă o jertfă deplină și desăvârșită pentru păcat, o jertfă spre care legământul mozaic nu era decât un indicator. Legea mozaică nu a fost dată ca un mod de dobândire a mântuirii prin merite, ci pentru ca oamenii să-și dea seama că sunt lipsiți de ajutor și speranță fără harul mântuitor al lui Cristos (Gal. 3:19-24).

CELE ZECE PORUNCI - Decalogul

Cele Zece Porunci (vezi Ex. 20: 1-17) au fost legi date de Dumnezeu ca instrucțiuni de conduită zilnică.

Deși Dumnezeu a dat aceste porunci Israelului prin Moise la muntele Sinai, acum mai bine de 3000 de ani, ele sunt și azi valabile și relevante. Aceste legi sunt cunoscute și sub numele de *Decalogul*, termen care provine de la cuvântul grecesc care înseamnă „zece cuvinte".

Cele Zece *Porunci* sunt împărțite în două secțiuni. Primele patru porunci au în vedere relația noastră cu Dumnezeu, iar începând cu a cincea poruncă și până la cea de a zecea se are în vedere relația noastră cu semenii.

Semnificația Celor ***Zece Porunci*** poate fi declarată succinct, după cum urmează:

1. Crede numai în Dumnezeu (20:3-4).
2. Închină-te numai lui Dumnezeu (20:5-6).
3. Folosește numele lui Dumnezeu în moduri care să-L onoreze (20:7).
4. Odihnește-te în ziua Sabatului și gândește-te la Dumnezeu (20:8-11).
5. Respectă-ți și ascultă-ți părinții (20: 12).
6. Protejează și respectă viața omului (20:13).
7. Fii sincer(ă) cu soția sau soțul (20: 14).
8. Nu îți însuși ceea ce aparține altora (20:15).
9. Nu minți cu privire la ceilalți (20: 16).
10. Fii mulțumit cu ceea ce ai (20: 17).

Exod 20:1-17

Cele 10 porunci: 1. Atunci Dumnezeu a rostit toate aceste cuvinte și a zis:
2 „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

I. 3. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. 4. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.

II. 5. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, 6. și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

III. 7. Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.

IV. 8 Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. 9. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. 10. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. 11. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

V. 12. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.

VI. 13. Să nu ucizi.

VII. 14. Să nu preacurvești.

VIII. 15. Să nu furi.

IX. 16. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

X. 17. Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.